

Warszawa, 15 marca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

A 476 96/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21039.

Ernest Vaughan
(Clent, Wielka Brytania).

~~Kl. 34 i, 27/01.~~

34i 96/20

Złącze zawiasowe do mebli składanych.

Zgłoszono 15 grudnia 1933 r.
Udzielono 26 stycznia 1935 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy złącza zawiasowego mocnej i trwałej konstrukcji, umożliwiającego łatwe i pewne złożenie części stołu lub innego mebla, przyczem część ta po rozłożeniu zostaje samoczynnie usztywniona przez powyższe złącze w stanie rozłożonym, a następnie złącze to można z łatwością zwolnić, w celu złożenia części mebla, w którym zostało ono zastosowane.

Złącze zawiasowe w myśl wynalazku do mebli składanych jest wyposażone w obrotowy zatrzask sprężynowy, osadzony na jednej części składowej tego złącza i mogący zaczepiać o ząbek, utworzony na ścianie okucia korytkowego, tworzącego drugą część tego złącza. Ten zatrzask obrotowy można pociągnąć, wbrew naciskającej

go sprężynie, za pomocą drutu lub linki z pewnej odległości od tej części mebla, w którym zastosowano niniejsze złącze zawiasowe, wówczas zatrzask zaczepi, np. o ząbek, utworzony przez nacięcie i wygięcie ku górze blachy metalowej, z której jest wykonane wzmiankowane okucie, stanowiące część omawianego złącza.

Na załączonym rysunku, uwidoczniającym jeden przykład wykonania wynalazku, fig. 1 i 2 przedstawiają przekroje pionowe złącza zawiasowego w stanie rozłożonym i złożonym w zastosowaniu do stołu składanego.

W tem zastosowaniu wynalazku stół, np. do gry w karty, posiada składane nogi. Górna płyta tego stołu a jest zaopatrzona na powierzchni dolnej w listwę a^1 , posia-

dającą na końcu zwrócone ku dołowi okucie korytkowe a^2 , wewnątrz którego, a mianowicie w gnieździe a^4 , jest osadzony obrotowo na sworzniu a^3 zatrzask b . Zatrzask ten posiada na końcu nosek b^2 i uszko b^3 , połączone z drutem lub linką b^4 , zaopatrzoną na końcu w obręczkę uchwytową b^5 , zapomocą której można pociągać, obracając ten zatrzask b , powracający następnie do swego początkowego położenia pod wpływem sprężyny zwojnej b^6 . Drut b^4 podtrzymywany jest na meblu przez pewną ilość uszek b^7 . Każda składana noga c tego stołu posiada korytkowe okucie d , którego ścianki boczne d^1 obejmują, przy złożeniu tej nogi, z obu stron listwę a^1 , przy czem to okucie d jest osadzone obrotowo na okuciu a^2 tej listwy zapomocą sworznia d^2 . Ścianka dolna okucia korytkowego d nogi c stołu jest w pewnym miejscu przecięta i wygięta tak, iż tworzy ząbek d^3 , o który może zaczepiać nosek b^2 zatrzasku b .

Chcąc obrócić nogę c stołu rozłożonego, wskazanego na fig. 1, do położenia złożonego, uwidocznionego na fig. 2, należy odciągnąć zapomocą obrączki b^5 i drutu b^4 nosek b^2 zatrzasku b od zębka d^3 , poczem można już obrócić nogę c stołu do położenia, wskazanego na fig. 2, gdzie noga ta przylega do płyty a stołu. Jeżeli zaś obrócić nogę c w przeciwnym kierunku, to wówczas nosek b^2 zatrzasku b sunie początkowo po powierzchni tego zębka pod wpływem sprężyny b^6 , a następnie zaczepia samoczynnie o ząbek d^3 .

Mechanizm niniejszego złącza zawiasowego jest, jak widać z powyższego opisu, całkowicie zamknięty, a więc nie szpeci mebla i może być uruchomiany z łatwością zapomocą zwykłego pociągnięcia za obrączkę b^5 . Złącze w myśl wynalazku może mieć szerokie zastosowanie, tak np. można je za-

stosować w podnoszonych fotelach teatralnych, w półkach o rozkładanych podpórkach lub w innych meblach. W przypadku stołu jego nogi c można np. przymocować do ściany w mieszkaniu, a wtedy płyta a tego stołu odstaaje normalnie od tej ściany, lecz zapomocą powyższego złącza zawiasowego może być obrócona do położenia, w którym przylega do tej ściany, a w tym przypadku nie nogi c zostają złożone do położenia przylegającego do płyty stołu, lecz odwrotnie. Nogi stołu można obracać, w celu złożenia, pojedynczo lub parami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Złącze zawiasowe do mebli składanych, jak np. stołów, foteli lub półek, zawierające zatrzask sprężynowy, usztywniający to złącze w stanie rozłożonym czyli otwartym, znamienne tem, że składa się z okucia korytkowego (d), wewnątrz którego jest osadzone obrotowo drugie podobne okucie (a^2) z umieszczonym wewnątrz niego zatrzaskiem sprężynowym (b), zaczepiającym bezpośrednio to pierwsze okucie (d), w celu usztywnienia czyli przytrzymania złącza zawiasowego w położeniu rozłożonem czyli otwartem.

2. Złącze zawiasowe według zastrz. 1, znamienne tem, że dolna ścianka pierwszego okucia (d) tworzy ząbek (d^3), o który może zaczepiać nosek (b^2), utworzony na zatrzasku (b), wyposażonym również w uszko (b^3), połączone z linką lub drutem (b^4), służącym do poruszania tego zatrzasku.

Ernest Vaughan.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

